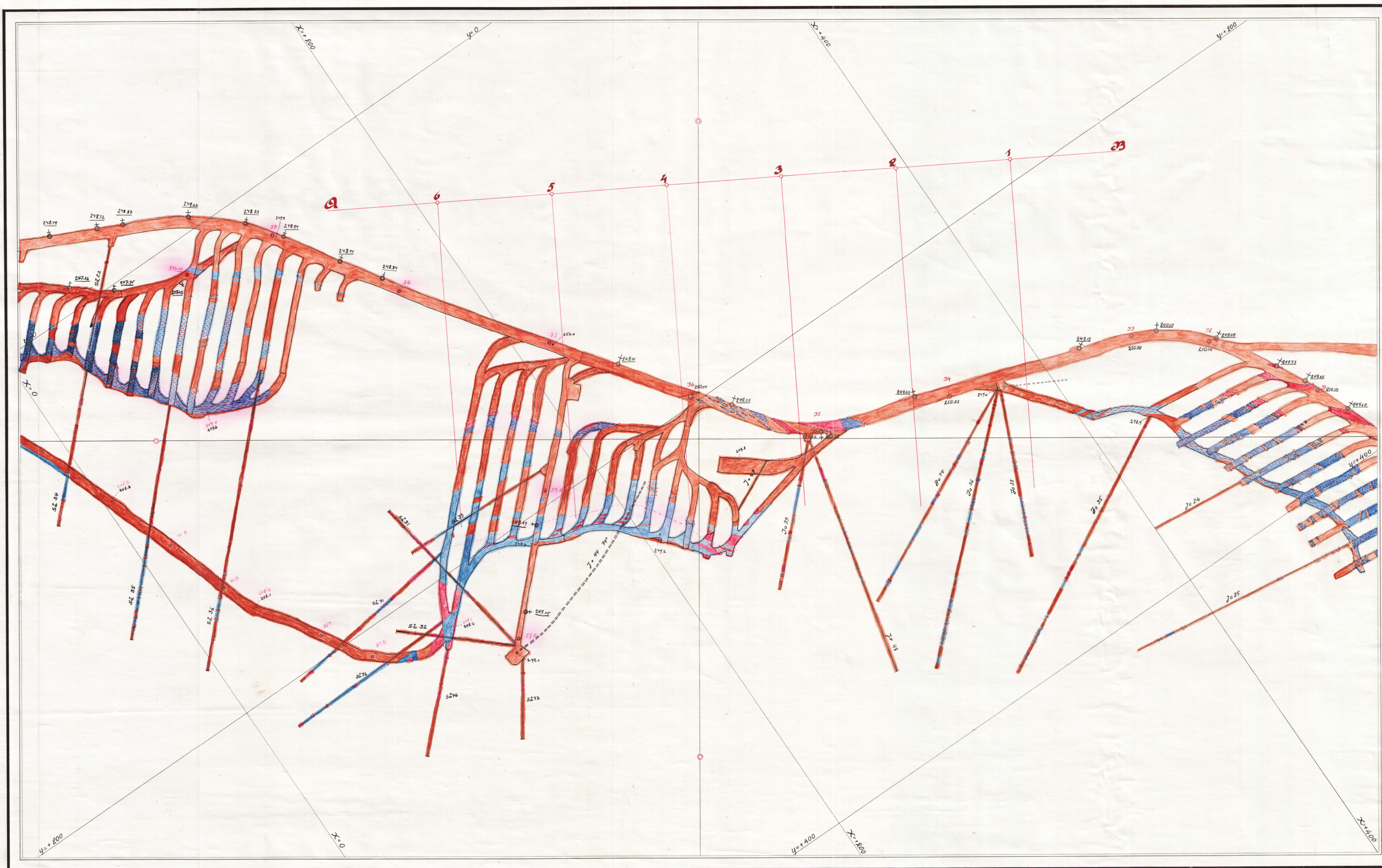
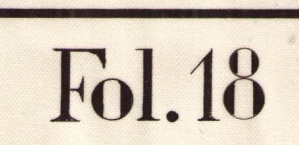
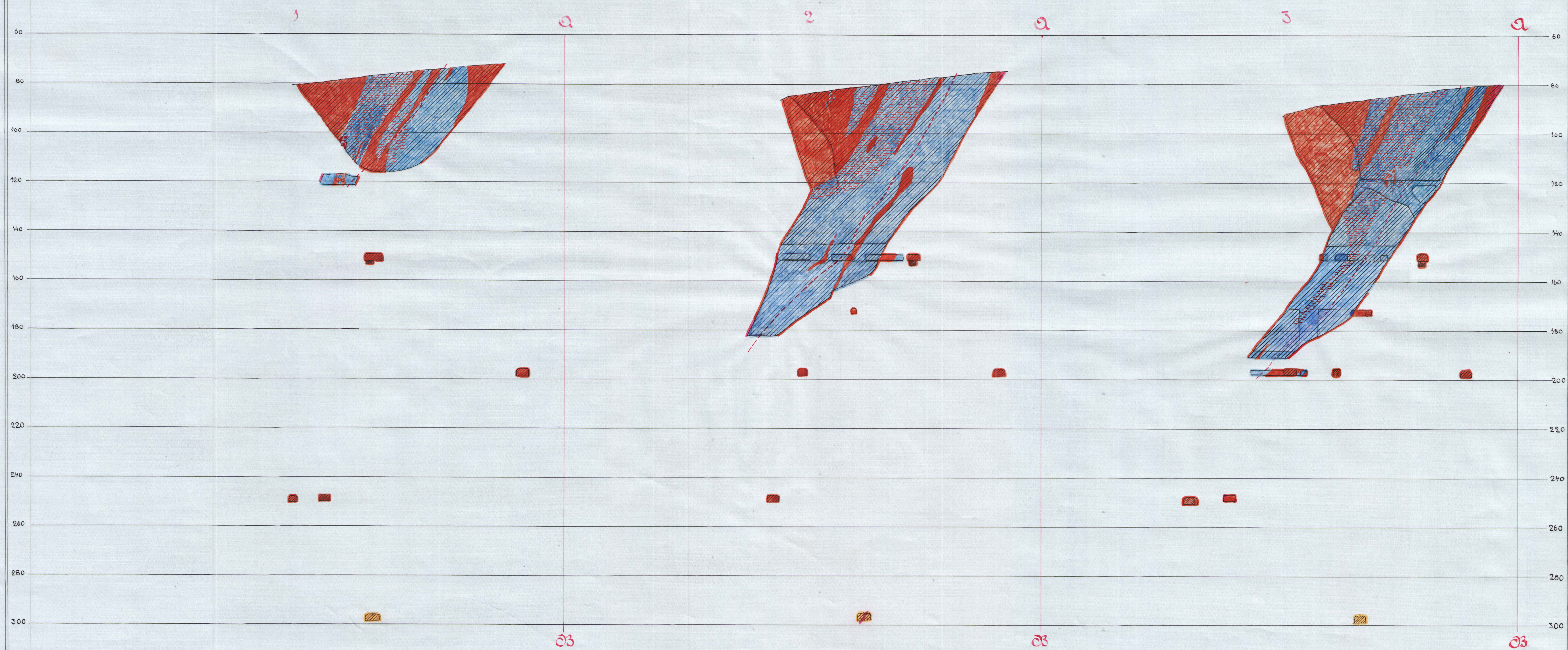

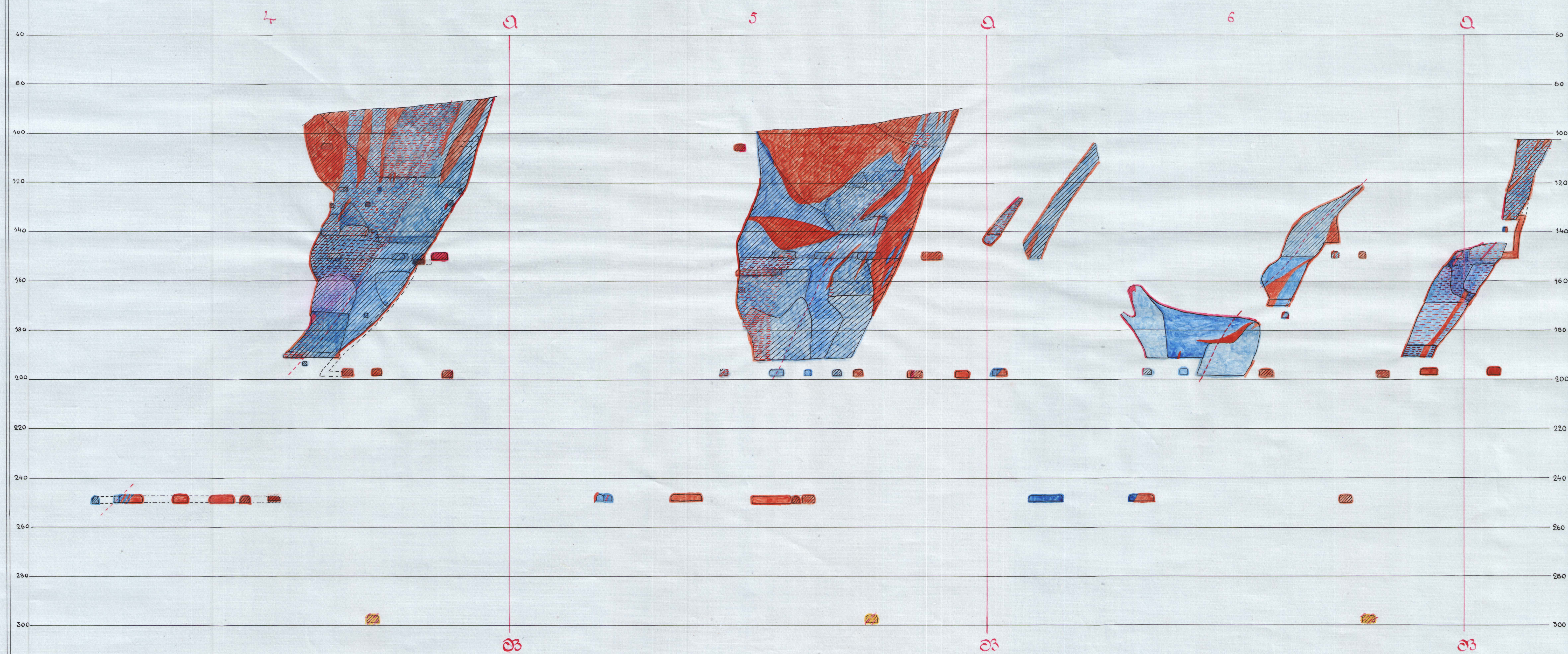

Övärprofilen
efter

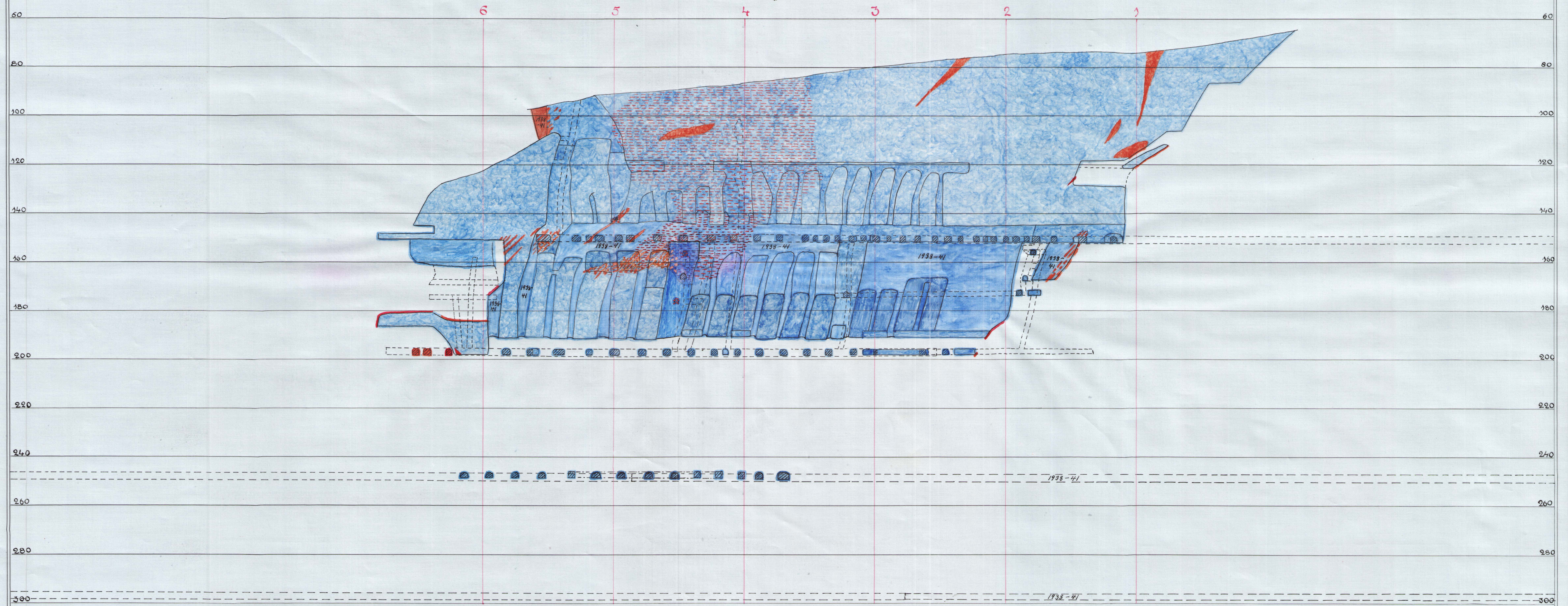

Träprofiler
efter

Längdprofil

efter

B E S K R I F N I N G.

Till kartan öfver Skånegrufvan belägen å Gellivare Malmberg i Gellivare socken af Norrbottens län.

Skånegrufvan är belägen på sydvestra sluttningen af Kungsryggen å Gellivare Malmberg c:a 1 1/4 km. NV från Malmbergets järnvägsstation, och står medelst en 1,5 km. lång landsväg i förbindelse därmed.

Malmens utgående i dagen är beläget å 65-85 meters allm. afv., räknadt från den för hela fältet gemensamma nollmärkpunkten å Välkommahöjdens högsta topp 616,40 m. öfver hafvet.

Grufdriften vid Skånegrufvan påbörjades år 1900. Från Uplandsgrufvans stollnivå på 94 meters afvägning anlades då under försommaren en enkelspårig utfraktsbana af c:a 700 meters längd till Skånemalmen, samtidigt blottades malmen och ingångsskärning drefs på 89 meters afvägning hvarefter i Juli månad pallbrytning påbörjades åt öster. Malmen utfraktades till en början med häst, sedermera med elektrisk lokomotiv till Uplandsgrufvans rutschbana, hvarifrån den med Uplands- och Josefina-grufvornas malm nedrutschades till lastplatsen invid kraftstationen. Under 1901 fortsattes pallen åt öster och påbörjades drifningen af Skånestollen från söder på 107 meters afvägning för beredandet af utfraktsväg för nästa pall. Brytningen fortgick äfven 1902 i pallen på 89 meters afvägning, hvarjämte malmens västra del blottades och nedpallades till 91 meters afvägning för att bortskaffa det öfre söndervittrade malmlagret i dagytan. Samma år drefs i malmens västra del sänkning till 105 meters afvägning, och härifrån ort emot den utifrån förut påbörjade Skånestollen. Samtidigt med dessa arbeten anlades från stollmynningen på 107 meters afvägning den 900 meter långa elektriska utfraktsbanan till nedre Uplandsbanan. Under första delen af 1903 utbröts den först påbörjade pallen

mellan dagen och 89 meters afvägning hvarefter ny pall anlades på 105 meters afvägning. Mot årets slut drefs en 20 meter lång tvärort åt norr för att härifrån anlägga pall i malmens västra del.

Skåneorten på 200 meters afvägning som efter Hermelinsstollens genomslag 1896 anlades, står 1903 355 meter från Hermelinsmalmens liggvägg. Skånemalmen anträffades härifrån genom en tvärort af 45 meters längd. Fältort och tvärorter hafva därefter påbörjats från denna ort för malmens tillgödö-
görande genom magasinsbrytning.

Skånemalmen utgöres af en c:a 300 meter lång malmlins af 35 meters medelmäktighet, strykande i NNO-SSV och med c:a 70° sydostlig sidostupning samt 60-65 graders fältstupning åt sydväst. Malmen består såväl af svartmalm som blodsten, Svartmalmen förekommer i allmänhet utmed liggandet och tilltager i mäktighet åt öster, samt är här skarpt begränsad mot blodstenen, under det att i malmens västra del gränsen mellan de båda malm-
sorterna är mera obestämd.

Bergarten såväl i hängande som liggande utgöres af röd, hornblenderik, gneis ofta något omvandlad i malmens närhet. Malmen genomsättes, särskildt i östra delen af talrika, ofta starkt veckade såväl gneis- som granit-partier.

Vid grufvbrytningen har hufveudsakligen erhållits fosforrik D-malm, hållande i medeltal c:a 1,5 % fosfor och 62-63 % jern.

Till och med år 1904 hafva ur grufvan utvunnits följande malmkvaliteter:

1900	-	21417,3	tons	malm	vid	en	malmprocent	af	80,2	%
1901	-	103463,8	"	"	"	"	"	"	71,8	"
1902	-	82452,5	"	"	"	"	"	"	50,2	"
1903	-	52925,3	"	"	"	"	"	"	62,1	"
1904	-	88874,8	"	"	"	"	"	"	75,0	"

Frånsedt ur hängande väggen utbrutna bergmassor torde malmprocenten uppgå till 75 á 80 % inom fyndigheten.

De å kartan utmärkta polygonpunkterna äro inmätta med

teodolit, och äro dessa punkter sedan använda som stomme för markscheidermätningarna till kartan. För att så noggrant som möjligt erhålla Skåneortens läge i förhållande till Skånemalmen, har ett polygontåg utförts från Skånegrufvans slutna polygon ned till Hermelinsstollen och Skåneorten där märkpunkter fixerats.

Kartan är föröfrigt i alla afseenden upprättad i enlighet med gällande normalkarta.

Norrstrecket /meridianen/ är bestämdt genom syftning på polstjernan.

Malmberget November 1905

Olof Reutersvärd

Behörig grufmätare enl. Kongl. Komm. Kollⁱⁱ
res. den 12 Jan. 1904.

B E S K R I F N I N G.

Till kartan öfver Skånegruftan belägen å Gellivare Malmberg i Gellivare socken af Norrbottens län.

Skånegruftan är belägen på sydvestra sluttningen af Kungsryggen af Gellivare Malmberg c:a 1,25 km. NV från Malmbergets järnvägsstation och står medelst en 1,5 km. lång landsväg i förbindelse därmed.

Malmens utgående i dagen är beläget å 65-85 m. allm. afv. räknadt från den för hela fältet gemensamma nollmärkpunkten å Välkommanhöjdens högsta topp 616,4 m. öfver hafvet.

Skånemalmen utgöres af en c:a 300 m. lång malmlins af ^{c:a} 35 m. medelmäktighet, med en 180 m. lång och c:a 8 m. bred blodstenslins såsom parallellmalm mot öster. Malmen styker i NNO-SSV med c:a 65 sydostlig sidostupning, som på djupare nivå ^{synes} dock ~~af~~ta. Fältstupningen är 60-65 åt sydvest. Malmen består både af svartmalm och blodsten, svartmalmen förekommande mot fyndighetens liggande, i norra delen skarpt skiljd från blodstenen, hvaremot denna gräns i malmens södra del är mera obestämmd. Hufvudmalmen genomsettes af en smal gneisgång, som tillika i norra delen utgör gräns mellan blodstenen och svartmalmen. Detta gneisparti är starkt skrynklat. I malmens södra ända uppträda granitlinser. Den östra blodstensparallelen utgöres af en mycket hård blodsten, som dels ligger samlad i en större lins dels i smärre, i en starkt vittrad och omvandlad bergart, hvilken längre åt öster öfvergår i röd gneis. Sidobergarten utgöres af röd gneis, och skärnberg uppträder invid malmen i södra delen mot liggandet.

Grufdriften vid Skånegruftan påbörjades år 1900. Från Uplandsgrufvans stollnivå å 94 m. afv. anlades då under sommaren en enkelspårig utfraktsbana af c:a 700 m. längd till Skånemalmen. Samtidigt blottades malmen och ingångsskärning drefs på 89 m. afv hvarefter i Juli månad pallbrytning påbörjades åt öster. Malmen utfraktades till en början med häst, sedermera med elektriskt

lokomotiv till Uplandsgrufvans rutschbana, hvarifrån den med Uplands- och Josefina-grufvornas malm nedrutschades till lastkajen invid kraftstationen. Under 1901 fortsattes pallen åt öster och påbörjades drifningen af Skånestollen från söder på 107 m. afv. för beredande af utfraktsväg för nästa pall. Brytningen fortgick äfven 1902 i pallen på 89 m. afv. hvarjämte malmens västra del blottades och nedpallades till 91 m. afv. för att bortskaffa det öfre söndervittrade malmlagret i dagytan. Samma år drefs i malmens västra del sänkning till 105 m. afv. , och härifrån ort emot den utefrån förut påbörjade Skånestollen. Samtidigt med dessa arbeten anlades från stollmynningen på 107 m. afv. den 900 m. långa elektriska utfraktsbanan till nedre Uplandshanan. Under första delen af 1903 utbröts den först påbörjade pallen mellan dagen och 89 m. afv. hvarefter ny pall anlades på 105 m. afv. Mot årets slut drefs en 20 m. lång tvärort åt norr för att härifrån anlägga pall i malmens vestra del. Under 1905 anlades ny pall 90-107 m. afv. i blodstensmalmen i grufvans vestra del. Pallen 88-107 m. afv. slutbröts under loppet af 1907 och rensningsarbeten af hängandeväggen gjordes. För att kunna tillgodogöra sig den i hängandeväggen anstående blodstensparallelen anlades under 1908 en tvärort från Skånestollen mot malmens vestra ända, hvarefter hängandeväggen öfver de gamla utfraktsorterna nedtagits.

Skåneorten på 200 m. afv., som efter Hermelinsstollens genomslag 1896 anlades, stod 1903 355 m. från Hermelinmalmens liggvägg. Skånemalmen anträffades härifrån genom en tvärort af 45 m. längd. År 1905 påbörjades en fältort i liggandet på c:a 5-10 m. afstånd från malmen och från denna fältort hafva tvärorter anlagts på hvar 18:de met. för planerad pelar- och magasinsbrytning. En donlägig stigort påbörjades från 200 m. afv. under 1906, och vanns genomslag i april 1908 med pallbotten å 107 m. afv. Stigortens hela längd efter donläget är 116 meter.

Vid grufvbrytningen har hufvudsakligen erhållits fosforrik D-malm hållande i medeltal 1,5 % P och 62-63 % Fe.

Till och med år 1908 hafva ur grufvan erhållits följande malmkvantiteter:

1900 - 21417,3 tons med en malmprocent af 80,2 %

01 - 103463,8	"	"	"	"	" 71,8 "
02 - 82452,5	"	"	"	"	" 50,2 "
03 - 59925,3	"	"	"	"	" 62,1 "
04 - 88874,8	"	"	"	"	" 75,0 "
05 - 85353,0	"	"	"	"	" 54,9 "
06 - 86572,7	"	"	"	"	" 60,8 "
07 - 82563,8	"	"	"	"	" 59,2 "
08 - 32415,0	"	"	"	"	" 24,9 "

Frånsedt ur hängandeväggen utbrutna bergmassor torde malmprocenten uppgå till 65-70 % inom fyndigheten.

Kartan är upplagd på basis af ett polygonsystem, uppmätt med teodolit år 1905 löpande rundt om grufvan samt med ett polygontåg förbundet med märkpunkterna å 200 m. afv. genom Hermelinstollen. Detta system har användts som stomme för markscheidermätningarna.

Kartan är i öfrigt upprättad i enl. med normalkartan och tillagda beteckningssätt finnes angifna.

Norrstrecket är bestämdt genom syftning på Polstjernen.

Malmberget i Augusti 1909

C. G. Granström

Beh. grufmätare enl. Kongl. Komm. Koll. res.

af 16/1 08.